

Een gewone (les) duik

Tita van der Kraan

Een gewone nacht (les)duik zou het worden zoals we er heel veel hebben gemaakt in Scharendijke bij de Kabbelaar. Om leerlingen te laten zien hoe mooi onze eigen Grevelingen is gaan we vaak voor de nachtduik van de Advanood cursus hiernaar toe. Het is een makkelijke plek om het water in en uit te gaan en onder water is er altijd veel te zien. In tegenstelling tot wat we normaal doen leek het ons leuk om in het donker via de boeilijn af te dalen naar het platform op 9 meter. In het buitenland moet je immers bij een nachtduik ook vaak via een lijn naar beneden, hetgeen een aparte ervaring is in het donker. Zo gezegd, zo gedaan, even later zwemmen we rustig beschenen door de volle maan op onze rug naar de witte boei, waar we aan de afdaling begonnen. Omdat mijn cursist Liess wat moeite met klanen heeft ga ik, nadat Dick en Remco afgedaald zijn, langzaam naar beneden via de lijn.

Bij de reling van het platform aangekomen wordt door mijn ooghoek mijn aandacht gevestigd op iets zilverkleurigs. Langzaam breng ik mijn lamp in die richting en daar zie ik ze, op nog geen twee meter van me vandaan zwemmen, beschenen door het lamplicht van mij en Hugo, onze divemaster in opleiding, zes Pijlinkvissen. Ze zijn duidelijk aan het jagen.

Pijlinkvis

Klaarblijkelijk is het licht van onze lampen en met name dat licht van Hugo erg aantrekkelijk want, noch onze aanwezigheid, noch die van drie lampen, deert ze iets. Integendeel ze naderen ons nog dichter, gretig om zoveel mogelijk klein spul naar binnen te halen. Ik begin te rukken aan Liess en tegelijkertijd sein ik ook Dick en zijn cursist in. Waanzinnig, zes Pijlinkvissen op deze afstand bij je en nog niet weg te krijgen ook. Ademloos kijken we toe. Een ding weet ik zeker, deze duik kan niet meer stuk. Ik zie Liess vertwijfeld kijken, wat zijn dat??? Ik heb helaas geen lolletje bij me om op te schrijven wat we zien. Ze moet het maar onthouden. Dit is zo'n moment dat ik graag een camera bij me zou hebben, wat had ik een plaatjes kunnen schieten. Wie heeft nu ooit op 9 meter diepte in de Grevelingen Pijlinkvissen gezien en dan ook nog eens 6 stuks, zwemmend en jagend in formatie. Na zo'n 10 minuten gehangen en gekeken te hebben (we maken er meteen een buoyancy oefening van) vervolgen we onze nachtduik.

Bij het platform zitten grote roze Noordzee krabben en ook zien we een aantal grote Steenbolken heen en weer zwemmen. We hebben het platform nog niet achter ons liggen of we komen twee Sepioid's tegen. Na deze blikken te hebben zwemmen we in de richting van de bollen en zowaar opnieuw een eenzame Pijlinkvis, gevolgd door 3 grote groene Zeedonderpadden en een niet te tellen aantal grote Noordzee krabben en Kreeften. Als klap op de vuurpijl vinden we ook nog een grote Satijnslak en komen we, richting kant zwemmend, nog een laatste Pijlinkvis tegen. Na nog wat kleine Scholletjes verlaten we het water. De maan schijnt prachtig en Liess en Remco ga ik uitleggen dat dit wel een heel bijzondere duik was. Normaliter is het niet zo dat je zoveel bijzondere dingen tegelijk in één duik tegenkomt.

De week erop maken we een stromingsduik bij Zoetersbout omdat de wind zo hard waait dat de golven bij de Zeelandbrug bijna over de kant slaan. Het water bij Zoetersbout is weliswaar ruw maar er is goed in en uit het water te komen dus besluiten we onze stromingsduik hier maar te maken. Zodra we onder de 9 meter komen wordt het kraakhelder en hebben we een zicht van tenminste 10meter als het niet meer is. We wanen ons in een aquarium, met al die rode en oranje kleuren van de Sibianemonen en de Sponsen. Zien enkele prachtige Millennium naaktslakjes, twee reuze Zeemaalden, vele

